

عنوان مقاله:

تاثیر بیمه بر ریسک گرایی کشاورزان در استان فارس : مقایسه بیمه اجباری - گروهی با فردی - اختیاری

محل انتشار:

فصلنامه علوم آب و خاک، دوره 6، شماره 2 (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علیرضا نیکویی

جواد ترکمانی

خلاصه مقاله:

بیمه محصولات کشاورزی، از جمله راه کارهای مناسب برای غلبه بر ریسک حاکم بر تولید در بخش کشاورزی و افزایش اطمینان خاطر کشاورزان نسبت به درآمد آینده شان می باشد. در این پژوهش بیمه محصولات گندم به عنوان شیوه بیمه فردی-اختیاری، و چغندر قند به عنوان شیوه اجباری-گروهی، به صورت موردی در استان فارس در نظر گرفته شده، و تاثیر این دو شیوه متفاوت بیمه بر نحوه رویارویی کشاورزان با مخاطره بررسی گردیده است. داده های لازم با استفاده از روش نمونه گیری از گندم کاران و چغندرکاران سه ناحیه اقلیمی مدیترانه ای، نیمه صحرائی گرم و کوهستانی سرد، با تکمیل پرسش نامه، و به روش مصاحبه حضوری، در سال زراعی ۱۳۷۵-۷۶ جمع آوری گردید. پس از محاسبه ضرایب ریسک گریزی بهره برداران با استفاده از روش قاعده اول اطمینان، نتایج بررسی تاثیر بیمه بر ضرایب ریسک گریزی نشان داد که، ماهیت اجباری بودن و استمرار سالیانه بیمه چغندر قند به همراه ارائه نهاده های لازم و خدمات مکانیزاسیون زراعی در تولید چغندر از طرف کارخانه های قند و مراقبت دائم از مزارع کشاورزان، باعث تاثیر بیمه بر افزایش سطوح ریسک گرایی چغندرکاران شده است. در حالی که، در مورد گندم، به دلیل همیشگی نبودن پوشش بیمه برای سال های زراعی پی در پی و اطمینان نداشتن کشاورزان به نظام بیمه، بیمه تاثیر معنی داری بر سطوح ریسک گرایی نداشته است. بنابراین، می توان نتیجه گرفت که شیوه بیمه چغندر قند، "جا افتادن فرهنگ بیمه" در میان بهره برداران را در پی داشته، و اجرای آن به یکی از اهداف اصلی نظام بیمه محصولات کشاورزی، که همان افزایش سطوح ریسک گرایی کشاورزان است، نزدیک تر می باشد.

کلمات کلیدی:

Insurance, Risk, Risk aversion, Safety First Rule, Group- forcible insurance, Personal- free insurance
بیمه ، ریسک ، ریسک گریزی ، قاعده اول اطمینان ، بیمه اجباری ، بیمه اختیاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1205370>

